

РЕШЕНИЕ

№ 181

гр. Видин, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВИДИН, III СЪСТАВ ГО, в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Милена Ст. Стоянова

при участието на секретаря Милена С. Евтимова
като разгледа докладваното от Милена Ст. Стоянова Гражданско дело № 20241320100424 по описа за 2024 година

Производството е по Глава втора от Закона за защита от домашното насилие /ЗЗДН/.

Образувано е по молба на Д. О. Й. от гр. ***** против Х. К. М. от гр. ***** с правна квалификация чл. 2, във вр. с чл. 3, т. 1 във вр. с чл. 5, ал. 1 от ЗЗДН.

Посочва се от молителката и ответникът са имали сключен граждански брак, който е прекратен по взаимно съгласие на 17.07.2023г. от Районен съд – Видин. Страните имат от брака едно родено дете.

Твърди се от молителката, че ответникът осъществява психически тормоз върху нея. В периода от 16.01.2024г. до 21.01.2024г. ответникът трябвало да вземе детето съгласно режима на лични контакти. Същото било болно. Молителката му дала детето и ответникът не спрял да ѝ пише, че е лоша майка, да я обижда и заплашва. В молбата същата излага обстоятелства във връзка с отглеждането на детето и агресивното поведение на ответника по отношение на нея, което се осъществявало по телефона чрез крясъци и обиди. Твърди, че такова било поведението му и на 19.02.2024г.

Иска се от съда да бъдат наложени мерки за защита по ЗЗДН.

Ответникът, редовно призован, се е явил в съдебно заседание. Оспорил

е изложеното от молителката. Твърди, че не е извършвал твърдяното домашно насилие.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна :

От представените писмени доказателства, се установява, че страните са имали сключен граждански брак, прекратен по взаимно съгласие с решение № 558/17.07.2023г. по гр.д. № 988/2023г. по описа на Районен съд – Видин. От брака страните имат родено дете А. Х. М., роден на **.**.****г. Страните са се споразумели относно упражняване на родителските права по отношение на малолетното дете, като същите са възложени на майката, а на бащата е определен режим на лични контакти с детето, както и е определен размера на издръжката, който следва да заплаща.

По делото е представена и Декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН от молителката, в която същата декларира, че спрямо нея е извършено домашно насилие от страна на ответника на посочените дати.

Разпитаните свидетели – родителите на молителката, потвърждават твърденията ѝ за извършено домашно насилие, изразяващо се в крясъци и обиди по отношение на нея от страна на ответника.

Свидетелските показания кореспондират на представената по делото декларация.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

I. По допустимостта на молбата за постановяване на мерки за защита по ЗЗДН.

Съдът намира молбата за допустима, тъй като ответникът е от кръга на лицата, посочени в чл. 3, т. 1, предл второ от ЗЗДН. Молбата е подадена в срока по чл. 10, ал. 1 ЗЗДН.

II. По основателността на молбата по ЗЗДН.

Съгласно легалната дефиниция на понятието домашно насилие, която се съдържа в ЗЗДН, последното представлява всеки акт на физическо, сексуално, психическо или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и

личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство или в интимна връзка.

За да се проведе успешно доказване на твърденията за осъществен акт на домашно насилие, молителката следва да установи при условията на пълно и главно доказване, че спрямо нея от ответника е реализирано домашно насилие, изразяващо се в конкретни прояви, които от обективна страна попадат в приложното поле на чл. 2 ЗЗДН, който дефинира понятието домашно насилие. Анализирайки събрания в хода на делото доказателствен материал, съдът намира, че се установиха белезите на осъществен акт на домашно насилие на посочените от молителката дати. Ответникът при комуникацията си с молителката е проявил вербална агресия чрез телефонни разговори и чрез чатове, които следва да се квалифицират като извършено психическо насилие спрямо нея, а последното попада в обхвата на понятието за домашно насилие.

Във връзка с изложеното, следва да бъдат предприети мерки за защита срещу домашно насилие, чиято цел е предотвратяване на бъдещи такива прояви от страна на ответника по отношение молителката. Конкретните мерки, които следва да бъдат взети, съобразно акта на домашно насилие са по чл. 5, ал.1, т.1 от ЗЗДН , а именно: задължаване на извършителя да се въздържа от извършване на домашно насилие.

Съдът намира, че посочената мярка е достатъчна да възпре ответника от друга проява на домашно насилие по отношение на молителката. При определяне на тази мярка, съдебният състав отчита обстоятелството, че страните живеят в различни населени места, както и факта, че същите имат родено малолетно дете.

Поради това останалите мерки , а именно: забрана на извършителя да приближава пострадалото лице, жилището, местоработата и местата за социални контакти и отдых на пострадалото лице, както и забрана на извършителя да осъществява контакт с пострадалото лице под каквато и да е форма, включително по телефон, чрез електронна или обикновена поща и факс, както и чрез всякакви други средства и системи за комуникация, са неподходящи в конкретния случай. Това е така, защото от една страна, не са налице данни, а и няма такива твърдения в молбата, че ответникът е

осъществил друг вид домашно насилие. От друга страна, тези мерки ще затруднят осъществяване на режима на лични контакти на ответника с детето му, каквато не е целта на настоящото производство.

В заповедта следва да се предупреди ответната страна за последиците от неизпълнението ѝ – при неизпълнение на заповедта на съда, полицейския орган констатира нарушение задържа нарушителя и уведомява незабавно органите на прокуратурата.

С оглед изхода на делото, на основание чл.11, ал. 2 от ЗЗДН ответната страна ще следва да заплати държавна такса в размер на 25.00 лева в полза на ВРС.

Волен от горното, Съдът

РЕШИ:

ЗАДЪЛЖАВА Х. К. М. с ЕГН ***** от гр. *****, ж.к. ***** да се въздържа от извършване на домашно насилие, на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН по отношение на Дайна О. Й. с ЕГН ***** с адрес: гр. *****, обл. *****, ул. *****.

ДА СЕ ИЗДАДЕ заповед за защита на Дайна О. Й. с ЕГН *****, препис от която да се изпрати на РУ- ***** и РУ - *****.

Заповедта да съдържа последиците от неизпълнението ѝ, а именно при неизпълнение на заповедта на съда полицейския орган констатира нарушение задържа нарушителя и уведомява незабавно органите на прокуратурата.

ОСЪЖДА Х. К. М. с ЕГН ***** от гр. *****, ж.к. ***** да заплати държавна такса в размер на 25.00 лева по сметка на ВРС.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд гр. Видин в седемдневен срок от постановяването му.

Обжалването не спира изпълнението на заповедта.

Съдия при Районен съд – Видин: _____